

	УКУПНО ПОЉОПРИВРЕДНО		ПРИВАТНО	
			УКУПНО	
	УКУПНО ШУМСКО И ПОЉОПРИВРЕДНО		ДРЖАВНО	
			ПРИВАТНО	
ВОДЕ УНУТАР УЗГАЈАЛИШТА	ТЕКУЋЕ	ПРИРОДНЕ	РИЈЕКА	
			ПОТОЦИ	
			УКУПНО	
		ВЈЕШТАЧКЕ	КАНАЛИ И ДР.	
	УКУПНО ТЕКУЋЕ ПРИРОДНЕ И ВЈЕШТАЧКЕ			
	СТАЈАЋЕ	ПРИРОДНЕ	ЈЕЗЕРА	
			МОЧВАРЕ И БАРЕ	
			ОСТАЛО	
		УКУПНО		
		ВЈЕШТАЧКЕ	АКУМУЛАЦИЈЕ	
РЕТЕНЦИЈЕ				
ОСТАЛО				
УКУПНО				
СВЕУКУПНО ВОДЕ				
СВЕУКУПНО УЗГАЈАЛИШТЕ		ДРЖАВНО		
ПРЕМА ВЛАСНИШТВУ		ПРИВАТНО		
СВЕУКУПНЕ ЛОВНЕ ПОВРШИНЕ				
ЛОВНО НЕПРОДУКТИВНЕ ПОВРШИНЕ	ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ			
	ПУТЕВИ			
ПОВРШИНЕ	ОГРАЂЕНИ ВИШЕГОДИШЊИ НАСАДИ			
	ПРИВРЕДНИ РИБЊАЦИ			
ПОВРШИНЕ ОПИСАНЕ ГРАНИЦОМ УЗГАЈАЛИШТА ДИВЉАЧИ – УКУПНО				

1601

На основу члана 39. став 3. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 42/08 и 6/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА ЗА СТОЧНО ГРОБЉЕ И ЈАМУ ГРОБНИЦУ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за сточно гробље и јаму гробницу у коју се уклањају животињски лешеве и отпаци животињског поријекла тако да су нешкодљиви за живот и здравље људи и животиња.

Члан 2.

Сточно гробље и јама гробница у коју се нешкодљиво уклањају животињски лешеве и отпаци животињског поријекла обавезно испуњавају следеће услове:

- налазе се ван насељеног мјеста, на подручју које урбанистичким планом није предвиђено за изградњу стамбених објеката, индустријских објеката и објеката за производњу, држање и промет животиња,
- налазе се на земљишту које није водоупорно, подводно, поред водотокова, извора и гдје је низак ниво подземних вода,
- сточно гробље је ограђено и обиљежено, са контролисаним улазом, на начин да се спријечи улазак неовлашћених лица или животиња,
- имају прилазни пут,

5) да ни на који начин не угрожавају животну средину, и то: воду, ваздух, земљиште, биљке и животиње, околину, односно мјеста од посебног јавног интереса и

6) да су удаљени од површина на којима су засађене биљке које се користе у исхрани људи и животиња.

Члан 3.

(1) Дно сточног гробља на коме се леш закопава је најмање један метар изнад највишег нивоа подземних вода.

(2) Животињски лешеве и отпаци животињског поријекла закопавају се на сточном гробљу тако да дебљина земље изнад животињских лешева и отпадака животињског поријекла буде најмање један метар.

(3) Животињски лешеве могу да се закопавају на мјесту угинућа, односно на земљишту држаоца животиње кад то одреди ветеринарски инспектор, с тим да мјесто на коме се леш закопава буде најмање 20 метара удаљено од објекта за снабдијевање водом.

(4) Сточно гробље може поново да се употребљава након 10 година од дана закопавања леша.

(5) Сточно гробље у коме су закопани леш или дијелови леша животиње обољеле од антракса и заразних болести чији су узрочници спорулирајући анаеробни патогени микроорганизми посебно се означава и може поново да се употребљава након 50 година од дана закопавања.

(6) Трава и биље са сточног гробља не могу се користити, а у складу са вегетацијом, повремено се косе и спаљују на лицу мјеста.

Члан 4.

(1) Дубина јаме гробнице не може бити мања од пет метара, а њено дно не може бити мање од једног метра изнад највишег нивоа подземних вода.

(2) Бочни зидови јаме гробнице зидају се на такав начин да пропуштају течност.

(3) Простор око јаме гробнице у ширини од најмање 50 см од чврстог је материјала са падом према околном терену.

(4) Јама гробница има горњу плочу са поклопцем.

(5) Горња плоча је уздигнута од околног терена, поклопац је такве конструкције да онемогућава излазак непријатних мириса, а омогућава закључавање.

Члан 5.

(1) Нешкодљиво уклањање животињских лешева и отпадака животињског поријекла убацивањем у јаму гробницу врши се док се јама гробница не напуни до висине од једног метра испод поклопца.

(2) Када се јама гробница напуни, затвара се, поклопац се обезбјеђује од отварања и видно се означава (мјесто и датум) и ставља ван употребе.

(3) Јама гробница у коју су убачени лешеве или дијелови лешева животиња обољелих од антракса и заразних болести чији су узрочници спорулирајући анаеробни патогени микроорганизми посебно се означава.

(4) Јама гробница може поново да се употребљава након 10 година од дана стављања ван употребе, а јама гробница у коју су убачени лешеве и дијелови животиња из става 3. овог члана након 50 година од дана стављања ван употребе.

(5) По истеку времена из става 4. овог члана јама гробница може поново да се употребљава после дезинфекције и поправке.

Члан 6.

(1) Ако се јама гробница прекрива слојем живог креча, дебљина тог слоја на дну јаме гробнице износи 10 см, а након одлагања лешева и контаминирани материјал прекривају се слојем живог креча дебљине минимално 15 см.

(2) Прије убацивања у јаму гробницу или закопавања на сточном гробљу животињски лешеве и отпаци животињског поријекла посипају се петролејом, хлорним препаратима, карболном киселином или другим препаратима са јаким мирисом (декараактеризација).

Члан 7.

Спаљивање као мјера спроводи се у случају појаве разне болести пчела америчке трулежи, када се спаљују кошнице са пчелама.

Члан 8.

(1) Закопавање животињских лешева и отпадака животињског поријекла, као и спаљивање кошница са пчелама врши се под надзором ветеринарског инспектора.

(2) Ветеринарски инспектор води евиденцију о:

- 1) количини, категорији и врсти животиња које су закопане, односно спаљене и
- 2) датуму и мјесту закопавања, односно спаљивања.

Члан 9.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-335-2146/16
3. новембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

1602

На основу члана 134. став 2. Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама ("Службени гласник Републике Српске", број 121/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар унутрашњих послова, 2. новембра 2016. године, д о н о с и

УПУТСТВО

О ОДЈЕЊИ И ОЗНАКАМА ПРИПАДНИКА ЈЕДИНИЦА И ТИМОВА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ У СИСТЕМУ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

1. Овим упутством прописују се врста и начин ношења одјеће у цивилној заштити Републике Српске (у даљем тексту: одјећа цивилне заштите), ознаке припадника, јединица и тимова цивилне заштите, односно заштите и спасавања, штабова за ванредне ситуације и ношење знака заштите и спасавања Републике Српске.

2. Одјећа цивилне заштите је по својим основним техничко-технолошким карактеристикама једнака за све припаднике цивилне заштите у Републици Српској, а крој је исти за мушкарце и жене.

3. Одјећу цивилне заштите носе чланови штабова за ванредне ситуације, припадници јединица, тимова, служби цивилне заштите, односно заштите и спасавања (у даљем тексту: припадници цивилне заштите), а могу је носити и припадници других заштитно-спасилачких јединица када извршавају задатке цивилне заштите, односно заштите и спасавања.

4. Одјећу цивилне заштите чини:

- 1) униформа цивилне заштите и
- 2) радно одијело.

5. Униформу цивилне заштите чине:

- 1) капа (љетна и зимска),
- 2) јакна зимска са улошком,
- 3) подјакна,
- 4) панталоне,
- 5) јакна кратка љетна,
- 6) прслук футровани,
- 7) мајица поло кратки рукав,
- 8) полуролка,
- 9) термо-веш (горњи и доњи),
- 10) каиш,
- 11) рукавице и
- 12) чизме.

6. Радно одијело чине:

- 1) капа,

- 2) комбинезон,
- 3) кабаница,
- 4) гумене чизме и
- 5) ранац.

7. Изглед, опис и техничке карактеристике тканине за израду појединих дијелова униформе цивилне заштите и радно одијела из т. 5. и 6. овог упутства налазе се у Прилогу број 1. и чине саставни дио овог упутства.

8. Униформу цивилне заштите носе припадници цивилне заштите:

1) у свим ситуацијама када се припадници цивилне заштите Републике Српске активирају за извођење задатака цивилне заштите, односно заштите и спасавања,

2) када изводе вјежбе и друге облике оспособљавања,

3) на смотрама и другим свечаностима и

4) у свим другим ситуацијама када одлучи надлежни орган цивилне заштите.

8.1. Униформу цивилне заштите носе припадници цивилне заштите само приликом обављања послова и задатака из тачке 8. овог упутства.

9. Радно одијело носе припадници цивилне заштите приликом обављања послова и задатака заштите и спасавања.

10. Вођа одређеног задатка одређује како се одјећа цивилне заштите и њени појединачни дијелови могу комбиновати, зависно од годишњег доба и климатских прилика и задатака које извршавају.

11. Осим наведених саставних дијелова одјеће цивилне заштите, припадници цивилне заштите могу носити и другу додатну одјећу, као што су кошуље, пуловери, чарапе и слично, а боја ових додатних дијелова одјеће треба да је усклађена са бојом основне одјеће.

12. На униформи припадника цивилне заштите налазе се следеће ознаке:

1) амблем Републике Српске, којим се означава припадност заштити и спасавању Републике Српске чланова Републичког штаба за ванредне ситуације, а прописан је Законом о амблему Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 49/07) и Уредбом о изгледу и начину употребе амблема Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 50/07),

2) општа ознака цивилне заштите Републике Српске, којом се означавају признања цивилне заштите, сједишта, материјално-техничка средства и опрема штабова за ванредне ситуације и јединица и тимова цивилне заштите, односно заштите и спасавања и уједно је ознака распознавања, а њен изглед налази се у Прилогу број 2, који чини саставни дио овог упутства,

3) ознака припадности цивилној заштити Републике Српске, којом се означава одјећа цивилне заштите, а њен изглед се налази у Прилогу број 3, који чини саставни дио овог упутства,

4) ознака специјалности, којом се означавају врсте јединица цивилне заштите, односно заштите и спасавања и носи се на средини горњег дијела десног рукава униформе тако да је њена горња ивица нашивена 120 mm испод горњег руба рукава, а њен изглед се налази у Прилогу број 4, који чини саставни дио овог упутства, и

5) положајне ознаке (ознаке функција), које означавају положај, односно функцију припадника цивилне заштите у јединицама цивилне заштите, односно заштите и спасавања и штабовима за ванредне ситуације, а њихов изглед се налази у Прилогу број 5, који чини саставни дио овог упутства.

13. Положај ознака из тачке 12. подт. 1, 3. и 5. овог упутства, које се налазе на униформи припадника цивилне заштите, прописан је у Прилогу 1. и чини саставни дио овог упутства.

14. На радној одјећи не носе се ознаке цивилне заштите.

15. Одјећу цивилне заштите припадницима обезбјеђује орган који је донио одлуку о формирању јединица заштите и спасавања, односно цивилне заштите и штабова за ванредне ситуације.